

"मीठे बच्चे- अन्तर्मुखी बनेर विचार सागर मन्थन गरेमा खुशी र नशा रहनेछ, तिमी बाबा समान शिक्षक बन्नेछौ ।"

प्रश्न:- के को आधारमा भित्रको खुशी स्थायी रहन सक्छ ?

उत्तर:- स्थायी खुशी तब रहन्छ जब अरूको पनि कल्याण गरेर सबैलाई खुशी पार्नेछौ । दयावान् (रहमदिल) बन्थौ भने खुशी रहनेछौ । जो दयावान् बन्छन् उनको बुद्धिमा रहन्छ- ओहो, हामीलाई त सर्व आत्माहरूका पिताले पढाइरहनुभएको छ, पावन बनाइरहनुभएको छ, हामी विश्वको महाराजा बन्नेछौ ! उनीहरूले यस्तो खुशीको दान गरिरहन्छन् ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ- बच्चे, यो ओम् शान्ति कसले भन्यो ? (शिवबाबाले) हो, शिवबाबाले भन्नुभयो, किनकि बच्चाहरूलाई थाहा छ- उहाँ सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प यसै रथमा नै आएर पढाउँछु । अब उहाँ हुनुभयो पढाउनेवाला शिक्षक । शिक्षक आउँदा गुडमर्निङ्ग भन्छन् नि । बच्चाहरूले पनि भन्छन् गुडमर्निङ्ग । बच्चाहरूले जान्दछन्- आत्माहरूसँग परमात्माले गुडमर्निङ्ग गर्नुहुन्छ । लौकिक रीतिले गुडमर्निङ्ग त धेरैले भन्ने गर्छन् । यहाँ त बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, जसले आएर पढाउनु हुन्छ । बच्चाहरूलाई सारा वृक्ष अथवा ड्रामाको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ- जति पनि सबै आत्माहरू छन्, सबैका बाबा आउनुभएको छ । बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, उहाँ हाम्रा बाबा, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ- यो निश्चय सारा दिन बुद्धिमा रहोस् । उहाँलाई रचयिता पनि भनिन्छ- यो पनि सम्झनुपर्छ । आत्माहरूलाई रचनुहुन्छ । सम्झाउनुहुन्छ- म बीजरूप हुँ । यस मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्षको ज्ञान तिमीलाई सुनाउँछु । बीज सिवाए यो ज्ञान कसले दिन सक्छ ? यस्तो होइन, वृक्षलाई (मनुष्य सृष्टिरूपी कल्प वृक्ष) उहाँले रचनुभएको हो । भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यो त अनादि हो । यदि रचेको भए त मैले तिथि-मिति सबैथोक बताउने थिएँ- कहिले र कसरी रचें । तर यो त अनादि रचना हो । बाबालाई ज्ञानका सागर भनिन्छ । जानी जाननहार अर्थात् वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य जान्नुहुन्छ । बाबा नै मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँमा नै सारा ज्ञान छ, उहाँ नै आएर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ । सबै मानिसहरूले भनिरहन्छन्- शान्ति कसरी हुन सक्छ ? तिमीले अहिले भन्दछौ- शान्ति त शान्तिका सागरले नै स्थापना गर्नुहुन्छ । उहाँ शान्ति, सुख र ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । कुनचाहिँ ज्ञान ? सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको । तिनीहरूले त शास्त्रलाई पनि ज्ञान सम्झन्छन् । यसो त शास्त्र सुनाउनेहरू धेरै छन् । यहाँ बेहदका बाबा स्वयम् आएर परिचय दिनुहुन्छ अनि सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान पनि दिनुहुन्छ । यो पनि सम्झन्छन्- उहाँ आएपछि नै शान्ति स्थापना हुनेछ । त्यहाँ हुन्छ नै शान्ति । शान्तिधाममा सबै शान्तिमा थिए, यो पनि कसैले जान्दैन । उनीहरू भनिरहन्छन्- यहाँ शान्ति कसरी हुन सक्छ ? यहाँ थियो अवश्य । शान्ति चाहिन्छ राम राज्यको जस्तो । रामराज्य कहिले थियो- यो कसैलाई थाहा छैन । बाबा जान्नुहुन्छ- कति धेरै आत्माहरू छन् । म यी सबैको पिता हुँ । यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन । जति पनि सबै आत्माहरू छन्, सबै यस समय यहाँ छन् । पहिले शान्तिधाममा थिए फेरि सुखधामबाट दुःखधाममा आएका हुन् । सुख-दुःखको यो खेल कस्तो बनेको छ- यो कसैले जान्दैन । यत्तिकै केवल भनिदिन्छन्- आवागमनको खेल हो । त्यसैले अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- उहाँ हामी सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ । उहाँले हामीलाई ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ । उहाँ आएर स्वर्गको राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ । हामीलाई पढाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- बच्चे, तिमी नै देवता थियौ । यसरी त अरू कसैले पनि भन्दैनन्, सबै आत्माहरूका बाबाले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । कति ठूलो बेहदको नाटक छ, उनीहरूले लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । तिमी भन्दछौ- यो ५ हजार वर्षको खेल हो । अब तिमीले बुझिसकेका छौ- शान्ति दुई प्रकारका छन्, पहिलो छ- शान्तिधामको, दोस्रो छ सुखधामको । यो तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- सबै आत्माहरूका पिताले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यो त कुनै शास्त्रहरूमा पनि छैन । बेहदका बाबा हुनुहुन्छ नि । सबै धर्मकाले उहाँलाई अल्लाह, गड फादर, प्रभु आदि-आदि भन्छन् । उहाँको पढाइ पनि अवश्य यति उच्च हुनुपर्छ । यो सारा दिन मनमा रहनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई नयाँ कुरा सुनाउँछु । नयाँ ढंगले पढाउँछु । तिमीले फेरि अरूलाई पढाउँछौ । भक्ति मार्गमा देवीहरूको पनि धेरै मान छ । वास्तवमा यी ब्रह्मा पनि बडी माँ हुन् । शिवलाई त केवल पिता मात्र भनिन्छ । माता-पिता फेरि यिनलाई भनिन्छ । यी माताद्वारा बाबाले तिमीलाई गोदमा लिनुहुन्छ । बच्चे-बच्चे भनिरहनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म हरेक ५ हजार वर्षपछि तिमीहरूलाई यो ज्ञान सुनाउँछु । यो चक्र पनि तिम्रो

बुद्धिमा छ । तिमी एक-एक अक्षर नयाँ सुन्छौ । ज्ञान सागर बाबाको हो रूहानी ज्ञान । बाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । आत्माले भन्छ बाबा । बच्चाहरूले पनि सबै कुरा राम्रोसँग बुद्धिमा धारण गर्छन् । अन्तर्मुखी भएर यस प्रकार जब विचार सागर मन्थन गर्छौ भने त्यो खुशी र नशा रहनेछ । मुख्य शिक्षक त शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँले फेरि तिमीलाई शिक्षक बनाउनुहुन्छ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ । बाबा जान्नुहुन्छ— यो बच्चाको धेरै राम्रोसँग पढाउँछ । सबै खुशी हुन्छन् । भन्दछन्— यस्तो बाबाको पासमा हामीलाई छिटो लैजाउनुहोस्, जसले तपाईंहरूलाई यस्तो बनाउनुभयो । बाबाले बताउनुहुन्छ— म यिनको धेरै जन्मको अन्तिम जन्मको पनि अन्त्यमा यिनमा प्रवेश गरेर तिमीलाई पढाउँछु । कल्प-कल्प म कति पटक भारतमा आएँ होला । तिमी यो नयाँ कुरा सुनेर आश्चर्य मान्दछौ । बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । उहाँको भक्ति मार्गमा कति नाम छन् । कसैले परमात्मा, राम, प्रभु, अल्लाह... भन्छन् । एउटै शिक्षकलाई हेर कति नाम राखिदिएका छन् । शिक्षकको त एउटै नाम हुन्छ । अनेक हुन्छन् र ? कति धेरै भाषाहरू छन् । कसैले खुदा, कसैले गड, के-के भनिदिन्छन् । स्वयम् सम्भन्नुहुन्छ— म आएको छु बच्चाहरूलाई पढाउन । जब पढेर देवता बन्दछौ, तब विनाश हुनेछ । अहिले त पुरानो दुनियाँ हो, यसलाई नयाँ कसले बनाउँछ ? बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो पनि पार्ट छ । म ड्रामाको वशमा छु । यो पनि बच्चाहरूले जानेका छन्— भक्तिको कति विस्तार छ । यो पनि खेल हो । आधाकल्प भक्तिलाई लाग्छ । अब फेरि बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई पढाउनेवाला पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ । उहाँ शान्ति स्थापना गर्नेवाला पनि हुनुहुन्छ । जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, त्यतिबेला शान्ति थियो । यहाँ छ अशान्ति, बाबा एक हुनुहुन्छ । आत्माहरू कति धेरै छन् । कति अचम्मको खेल छ । सबै आत्माहरूका पिताले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ, कति खुशी हुनुपर्छ ।

तिमीले बुझेका छौ— गोप-गोपिनी त हामी नै हौं अनि गोपी वल्लभ शिवबाबा हुनुहुन्छ । केवल आत्माहरूलाई गोप-गोपिनी भनिदैन । शरीर छ तब नै गोप-गोपिनी अथवा भाइ-बहिनी भनिन्छ । गोपी वल्लभ शिवबाबाका सन्तान हौं । गोप-गोपिनी अक्षर नै मीठो छ । गायन पनि छ— अच्युतम् केशवम्, गोपी वल्लभम्, जानकी नाथम्... यो महिमा पनि यस समयको हो । तर नजान्नाको कारण सबै कुरा गोलमाल (गुड गुडधानी) बनाइदिएका छन् । बाबा बसेर विश्वको इतिहास भूगोल सुनाउनुहुन्छ । तिनीहरूले त केवल यी खण्डहरूलाई जान्दछन् । सत्ययुगमा कसको राज्य थियो, कति समय चल्यो— यो जान्दैनन् किनकि कल्पको आयु लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् । बिल्कुलै घोर अन्धकारमा छन् । अब बाबा आएर तिमीलाई सृष्टि चक्रको ज्ञान दिनुहुन्छ, जसलाई जानेपछि तिमी त्रिकालदर्शी, त्रिनेत्री बन्दछौ । यो पढाइ हो । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— म कल्प कल्प, कल्पको संगमयुगमा आएर तिमीलाई पुरुषोत्तम बनाउँछु । नम्बरवार तिमी नै बन्छौ । पढाइबाटै पद मिल्छ । तिमी जान्दछौ— हामीलाई बेहदका बाबाले पढाउनुहुन्छ । उनीहरूले भनिदिन्छन्— परमात्मा नाम रूपबाट अलग हुनुहुन्छ, दुःखा-मुडामा हुनुहुन्छ । के के भनिरहन्छन् । देवीहरूलाई पनि कति हातहरू दिएका छन् । रावणलाई १० शिर दिन्छन् । त्यसैले तिमी बच्चाहरूको दिलमा आउनुपर्छ— सबै आत्माहरूका पिताले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, पावन बनाउनुहुन्छ भने भित्र कति खुशी हुनुपर्छ । तर त्यो खुशी पनि तब आउनेछ, जब फेरि अरूको कल्याण गरेर सबैलाई खुश गर्नेछौ, दयावान् बन्दछौ । ओहो, बाबाले हामीलाई विश्वको महाराजा बनाइदिनुहुन्छ ! राजा, रानी, प्रजा सबै विश्वका मालिक बन्छन् नि । त्यहाँ मन्त्री (वजीर) हुँदैनन् । अहिले राजाहरू छन् त्यसैले मन्त्री नै मन्त्रीहरू छन् । अहिले त प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ, त्यसैले घरी-घरी यो बुद्धिमा आउनुपर्छ— बेहदका बाबाले हामीलाई के पढाउनु हुन्छ । जसले राम्रोसँग पढ्छ, ऊ नै पहिले आउनेछ र उच्च पद पाउनेछ । यी लक्ष्मी नारायण यति धनवान् कसरी बने ? के गरे ? भक्ति मार्गमा कोही धेरै धनवान् हुन्छ भने सम्झिन्छ— यसले यस्तो कुनै श्रेष्ठ कर्म गरेको हुनुपर्छ । ईश्वर अर्थ दान पुण्य पनि गर्छन् । सम्झन्छन्— यसको बदलामा हामीलाई धेरै चीज मिल्नेछ । त्यसैले अर्को जन्ममा धनवान् बन्न पुग्छन् । तर उनले दिन्छन् अप्रत्यक्ष (इन्डाइरेक्ट), जसबाट अल्पकालको लागि केही मिल्छ । अब बाबा प्रत्यक्ष (डाइरेक्ट) आउनुभएको छ । सबैले उहाँलाई याद गर्छन्, आएर पावन बनाउनुहोस् । यस्तो भन्दैनन् कि यो ज्ञान दिएर यस्तो लक्ष्मी-नारायण हामीलाई पनि बनाउनुहोस् । मानिसहरूको बुद्धिमा त कृष्ण नै याद आउँछ । बाबालाई नजान्नाको कारण कति दुःखी हुन्छन् । अब बाबा तिमीलाई दैवी सम्प्रदायको बनाउनुहुन्छ । तिमी शान्तिधाम गएर फेरि सुखधाममा आउनेछौ । बाबा कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । सुन्न त सुन्छन् तर सुने पनि नसुने जस्तै छन् । पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि हुँदै हुँदैनन् । सारा दिन

बाबाको नै याद रहनुपर्छ । स्त्रीहरू पतिको पछि कसरी प्राण दिन्छन् । स्त्रीको धेरै प्रेम रहन्छ । यहाँ त तिमी सबै बच्चाहरू हो । फेरि पनि नम्बरवार त छन् नि ।

तिमी जान्दछौ- यस्ता बेहदको बाबालाई हामी घरी-घरी बिर्सिन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरेमा तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । फेरि पनि बिर्सिन्छौ । अरे यस्तो बाबा, जसले तिम्रीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई तिम्री भुल्छौ किन ? मायाको तुफानमा आउनेछौ फेरि पनि तिम्री कोशिश गरिराख । बाबालाई याद गरेमा वर्सा मिल्नेछ । स्वर्गवासी देवता त सबै बन्नेछन् । बाँकी सजाय खाएर फेरि बन्छन् । फेरि पद पनि धेरै कम हुनेछ । यी सबै नयाँ कुराहरू हुन् । ध्यानमा तब आउनेछ, जब बाबालाई, टिचरलाई याद गरिरहनेछौ । तिम्रीले टिचरलाई पनि भुल्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- जबसम्म म छु, विनाशको समय आउँदैन, सबैथोक यस ज्ञान यज्ञमा स्वाहा हुँदैन, पढाइ चलि नै रहनेछ । तिम्रीले भन्नेछौ- पढाउन त सबैथोक पढाउनुभएको हो, फेरि के पढाउनु होला ? बाबा भन्नुहुन्छ- नयाँ नयाँ प्वाइन्ट निस्किरहनेछन् । तिम्री सुनेर खुशी हुन्छौ नि । त्यसैले राम्रोसँग पढ अनि सुदामाले जस्तै परिवर्तन (ट्रान्सफर) गर्नु छ, त्यो पनि गर्दै गर । यो पनि धेरै ठूलो व्यापार हो । बाबा व्यापारमा धेरै फराकदिल थिए । रूपैयाँमा एक आना धर्माऊ निकाल्थे । घाटा पनि पथ्र्यो किनकि सबैभन्दा पहिले मैले राख्नुपर्थ्यो । भन्थे- तपाईंले जति धेरै राख्नुहुन्छ तपाईंलाई देखेर सबैले राख्नेछन् । त्यसैले धेरैको कल्याण हुनेछ । त्यो थियो भक्तिमार्ग, यहाँ त सबैथोक बाबालाई दिइसकौ । बाबा यो सबैथोक लिनुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रीलाई सारा विश्वको वादशाही दिन्छु । विनाशको साक्षात्कार, चतुर्भुजको पनि साक्षात्कार भयो । त्यसपछि समझमा आयो- म विश्वको मालिक बन्नेछु । बाबा प्रवेश गर्नुभएको थियो नि । विनाश देखें । बस्, यो दुनियाँ खत्तम भइरहेको छ, यो धन्धा आदि किन गरूँ । छोडिदिँ गदाइलाई । मलाई राजाई मिलिरहेको छ । अब बाबाले तिम्रीलाई सम्झाइरहनुभएको छ- सारा पुरानो दुनियाँ विनाश हुँदैछ । तिम्रीलाई कुम्भकर्णको निद्राबाट जगाउने कति पुरुषार्थ गराइरहनुभएको छ, तैपनि तिम्री जागैदैनौ । त्यसैले बच्चाहरूले एक बाबालाई नै याद गर्नु छ । सबैथोक बाबालाई दिएपछि त अवश्य एक बाबाकै याद आउनेछ । तिम्री बच्चाहरूले धेरै याद गर्न सक्छौ, जसको शिरमाथि मामला... कति बाँधेलीहरूको समाचार आउँछ । बाबालाई ख्याल आउँछ- विचारीहरूले कुटाइ खान्छन् । पतिले कति सताउँछन् । सम्झनुहुन्छ ड्रामा छ, मैले के नै गर्न सक्छु र । कल्प पहिले पनि अबलाहरूमाथि अत्याचार भएको थियो । नयाँ दुनियाँ त स्थापना हुनु नै छ । बाबा त भन्नुहुन्छ- धेरै जन्मको अन्तिम जन्मको पनि अन्त्यमा मैले प्रवेश गर्छु । त्यसैले अवश्य हामी नै गोरा थियौं, अहिले काला बनेका छौ । म नै पहिलो नम्बरमा जानेछु । म गएर कृष्ण बन्नेछु । यस चित्रलाई देख्छु, तब विचार आउँछ- गएर यो बन्नेछु । बाबा बच्चाहरूलाई कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ, अब बच्चाहरूको काम हो आफूले बुझेर अरूलाई सम्झाउने । अच्छा ! मीठे-मीठे सिक्लीधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

घारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) हामी गोपी-वल्लभका गोप-गोपिनीहरू हौं- यस खुशी वा नशामा रहनु छ । अन्तर्मुखी बनेर विचार सागर मन्थन गरेर बाबा समान शिक्षक (टिचर) बन्नु छ ।
- २) सुदामाले जस्तै आफ्नो सबैथोक परिवर्तन (ट्रान्सफर) गर्नुको साथसाथै पढाइ पनि राम्रोसँग पढ्नु छ । विनाश हुनुभन्दा पहिले बाबासँग पूरा वर्सा लिनु छ । कुम्भकर्णको निद्रामा सुतेकालाई जगाउनु छ ।

वरदान:- इच्छाशक्ति (विलपावर)द्वारा सेकेण्डमा व्यर्थलाई बिन्दु (फुलस्टप) लगाउनेवाला अशरीरी भव

सेकेण्डमा अशरीरी बन्ने आधार हो- बेहदको वैराग्य वृत्ति । यो वैराग्य यस्तो योग्य धरनी हो त्यसमा जे पनि रोप्छौ त्यसको फल तुरुन्त निस्कन्छ । त्यसैले अब यस्तो इच्छाशक्ति (विल पावर) राख, जुन संकल्प गन्यो- व्यर्थ समाप्त, सेकेण्डमा समाप्त हुन सकोस् । जब चाह्यो, जहाँ चाह्यो, जुन स्थितिमा चाह्यो सेकेण्डमा सेट गर्ने गर, सेवाले नखिँचोस् । सेकेण्डमा बिन्दु (फुलस्टप) लाग्न सकोस्, तब नै सहज अशरीरी बन्न सक्नेछौ ।

स्लोगन:- बाबा समान बन्नु छ भने बिग्रेकालाई बनाउनेवाला बन ।